

ת"פ 1013/02/22 - מדינת ישראל נגד טארק סוקיה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 1013-02-22 מדינת ישראל נ' סוקיה(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

טארק סוקיה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); נהיגה פוחזת, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.1.22 סמוך לשעה 03:46, גנב הנאשם רכב מסוג יונדאי השייך למתלוננת, אגב שימוש בכלי פריצה הכוללים מחשב רכב, מברג ומפתח צינורות. הנאשם פרץ את דלת הרכב, פירק משדר הגנה לאיתור הרכב והתניעו באמצעות מחשב הרכב שהביא עמו וזאת לאחר שפירק את מתג ההתנעה. הנאשם נהג ברכב באופן מסכן חיי אדם, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ובאזור אום אל פאחם לא נענה לקריאות שוטרים שכרזו לו לעצור והמשיך בנסיעה מהירה. באזור נפרס מחסום דוקרנים על ידי המשטרה ובהגיעו אליו המשיך הנאשם בנסיעתו, התעלם מקריאות השוטרים, עלה על המחסום ופרץ את הגדר שהוצבה אחריו. לאחר מכן נטש את הרכב, והחל בבריחה רגלית מהשוטרים עד שנתפס. עקב מעשי הנאשם נגרמו לרכב נזקים בשווי של 20,938 ₪.

3. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, אך ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על ריבוי העבירות ועל נסיבות ביצוען. נטען כי מעשיו של הנאשם יצרו סיכון מוחשי למשתמשי הדרך, וכי רצף העבירות מלמד על זלזול בחוק והיעדר כל מורא מפניו. נטען שמדובר בעבירות שתוכננו היטב וכללו בין היתר הצטיידות בכלים והיערכות מקדימה. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה המאשימה לפסיקה ונטען שהוא נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. צוין כי חומרת המעשים מחייבת החמרה בענישה לצורך השגת תכלית הרתעתית וביקשה לגזור על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה וקיבל אחריות למעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי רב. נטען כי נסיבות חייו קשות ויש להקל בעונשו. ביחס למתחם העונש ההולם הפנה הסנגור לפסיקה וטען שעל אף שברוב המקרים מוטלים מאסרים בפועל, אין הצדקה לקביעת מתחם כעתירת המאשימה. לגופו של עניין עתרה ההגנה לעונש המצוי בתחתית המתחם וביקשה להסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון טען לקשיי פרנסה בתחומי הרשות וכן הדגיש את מצבו הרפואי של אביו בעטיו ביצע את העבירות. כן טען הנאשם שאין בכוונתו לשוב לשטחי ישראל.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות ואני מקבל טיעון זה. יש לראות את כל העבירות שעבר הנאשם כאירוע אחד, וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מדובר בעבירות שהן בבחינת אירוע מתמשך ומתגלגל שבוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הנאשם פגע במידה ממשית בערכים המוגנים של שמירה על רכוש הציבור, בטחונו ופרטיותו. באשר לעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם אציין כי מדובר בעבירות חמורות שיש בהן זלזול מופגן בחוק והן אף יוצרות סיכון ממשי למשתמשי הדרך. בענייננו נפגעו ערכים נוספים והם שלטון החוק ושמירה על בטחון המדינה וגבולותיה. התנהלותו של הנאשם פגעה בזכותה של המדינה, כריבון, לבקר את הנכנסים והיוצאים מבין שעריה וההשלכות הביטחוניות, הכלכליות והחברתיות ברורות. שילוב עבירות רכוש עם כניסה לשטחי המדינה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטרים יוצר, לטעמי, פגיעה ממשית בערכים המוגנים.

9. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** מדובר בעבירות מתוכננות היטב. הנאשם נכנס לישראל ללא היתר ופעל לגנוב רכב כשהוא מצויד בכלי פריצה ובאמצעים אלקטרוניים משוכללים המשמשים להתגברות על מנגנוני ההגנה שברכבים. בהמשך, נהג ברכב הגנוב באופן מסכן חיי אדם, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. יתרה מכך, כששוטרים הורו לו לעצור הוא התעלם מקריאותיהם, נסע במהירות ואף מחסום שנפרס בדרכו לא הרתיע אותו והוא המשיך בנסיעתו, עלה עליו ופרץ גדר שהייתה מותקנת במקום. פוטנציאל הנזק בעבירות אלו ממשי וכולל פגיעה בחיי אדם וברכוש, כמו גם פגיעה בתחושת הביטחון והסדר הציבורי (עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.2014)). בפועל

נגרם לרכב נזק משמעותי בסך של כ- 21,000 ₪.

10. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם אפנה לפסקי דין הבאים: רע"פ 8817/12 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (17.12.2012), בו הוטלו על גנב רכב שנהג בו ללא רישיון נהיגה 20 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 22620-02-21 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (25.3.2021), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב וגניבת רכב, החזקת כלי פריצה, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון וכניסה לישראל שלא כחוק ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם, שוהה בלתי חוקי, קשר קשר עם קטין במסגרתו פעלו לגניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. בשני מקרים פרץ הנאשם לרכבים במטרה לגנוב אותם ובאחד המקרים עלה הדבר בידו. נקבע מתחם ענישה אחד הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור קבעה שגזר הדין אינו חורג ממתחם הענישה הראויה, והערעור כאמור נדחה; עפ"ג 24113-12-17 **שחאתית נ' מדינת ישראל** (7.3.2018), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בכך שנהג בשטחי ישראל ברכב וכאשר הבחין בשוטרים החל לנהוג בפראות ובמהירות, עקף כלי רכב בצורה פרועה ואילץ אותם לרדת מן הכביש ואף ניסה לנגח נידת משטרתית. הנאשם נידון ל-17 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו, כאמור, נדחה; עפ"ג 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.2014), בו הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל על צעיר שגנב רכב ועבר אותו לשטחי הרשות; עפ"ג 3614-01-13, 20355-02-13 **מחמוד אבו אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל** (29.5.2013), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בגין "עבירת גניבת רכב בודדת"; עפ"ג 11059-04-15 **אבו כף מראחיל נ' מדינת ישראל** (24.6.2015), בו נידון עניינו של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכב שנועד למלט את שותפו שביצע עבירות רכוש, וברח מהשוטרים תוך נהיגה מסוכנת וביצוע עבירות תנועה. הנאשם נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; עפ"ג 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה** (14.9.2016) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, בנסיבות של גניבת קטנוע על דרך של העמסתו על משאית; ע"פ 7690-09-15 **קרעאן נ' מדינת ישראל** (26.1.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשני אירועים שונים בעבירות של ניסיון גניבת רכב בצוותא, התפרצות לרכב, גניבה מרכב, שהיה בלתי חוקית, קשירת קשר לפשע, החזקת כלי פריצה ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר עליו 22 חודשי מאסר, מאסרים על תנאי וקנס. בהסכמת הצדדים נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין ועונשו הוקל ל-16 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (6.7.2015) בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה לא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית תוך שקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו ל-17 חודשי מאסר בפועל.

11. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם העונש ההולם את כל העבירות שעבר הנאשם, המהוות אירוע אחד, נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 32 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. שני הצדדים ביקשו להטיל עונש בגדרי מתחם הענישה שהציעו ואכן כך יש לנהוג. לא הוכחו סיכויי שיקום ובוודאי שלא כאלו המצדיקים חריגה לקולה. מנגד, לא הוכחו נימוקים המצדיקים החמרה מעבר לגבולו העליון של המתחם והדבר אף לא התבקש.

13. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (יליד 1999), את הודאתו בהזדמנות הראשונה, בה ראיתי לא רק חיסכון בזמן שיפוטי, אלא אף חרטה וקבלת אחריות. כן הבאתי בחשבון את נסיבות האישיות, עברו הפלילי הנקי ואת הפגיעה שתיגרם לו ולבני משפחתו בעטיו של עונש מאסר. המסקנה העולה משילוב נתונים אלו היא שיש להטיל עונש בשליש הראשון של המתחם (אך שלא בתחתית), בצירוף ענישה מרתיעה צופה פני עתיד (לשיקולים לקביעת העונש בגדרי המתחם ראו למשל ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020)). כן יש לחייב את הנאשם בפיצוי למתלוננת. בעניין זה ראיתי להעיר שתי הערות. האחת, המאשימה טענה שהנזק שנגרם בפועל גבוה יותר מזה שצוין בכתב האישום. לטענה זו אין מקום כאשר הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון והדברים ברורים (סעיף 40(ד) לחוק העונשין (ע"פ 5841/14 **בדיר ארקאן נגד מדינת ישראל** (8.7.2015)). השנייה, לא הובהר אם המתלוננת זכתה לפיצוי מחברת הביטוח ומהו. עם זאת, בשל הסבירות שהרכב היה מבוטח והמתלוננת זכתה בפיצוי, אקבע את סכום הפיצוי על בסיס אפשרות זו.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **20 חודשי מאסר בפועל** וזאת מיום מעצרו 18.1.22.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת רכוש שהיא פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה ללא רישיון, או כל עבירת רכוש שהיא עוון.

ד. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.1.23; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. מובן שאין בכך למצות את מלוא נזקה של המתלוננת הרשאית לנקוט בהליך אזרחי מתאים.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה בת 24 חודשים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.

